

אלו טרפות פרק שלישי חולין

זל כדמסרן כדמסרן כדמסרן
אריסא כדמסרן

וגבלתו. רעעין: **כדי כדי**. למחין גדולים כ"כדים בריאה: **קנירי**.
מחוס גדולים מכדי וכבר הוקשו ככלם ואלו סן ארסן המעין
בזהמות שלט בריאה ואין מגדלין דומה לריאה אלא דומין כמראה
עגולה ולאו היט אקוס בריאה דלאוס אין סם למח וליטו משתנה

מן הריאה אלא שאין עולה בנפשה :
מחט שמנאלת בריאה. ואין הריאה
נקובה במחין ואין הרוח יולא ממנה :
חסרון מבפנים. שהכרול אוכל הבשר
סביביו כשקושה סם ומחסרו : ה"ג

לא דכיל עולמא לא שמיא חסרון.
היא הכי אוקימנא לעיל דלכשרי
ריאה שפסקה כקיומן ועוד אי גרסי'
דכ"ע שמיא חסרון אי נמי כמפונא

נקט וחתא דמפרש מ"מ כיון שנמלא
בבשר הריאה אי אפשר בלא חסרון
דכשרי : **סמנאלת נקט וחתא** .
דך הקנה נכנס ובל כמפוטות ומן

המפוטות לבשר ומ"מ קרום החיטין
לא ניקב אלא ש"אין דרך הקנה
לבלוע אפי"ה האיל דליחא לריאה
קמן ולא חיוק דלינקבא ע"כ סמנאלת

נקט ועל רישחא דלא חיוק **לא**
משוקיע : **נקיב נקיב**. דך הוושט
זא ונכנס שאין דך הקנה לבלוע
ונקבה את הדקין וילא ונקבה את

קרום הריאה ונכנס לתוכה : והלכח
כהך רבנן דמכשרי דהא רבי יוחנן
וריש לקיש הלכה כרבי יוחנן ועוד
דקס ליה בשיתטייה רבי אמי ורבי

אשי דאמר לקמן אי קופא לגיו
מפונא נקט וחתא אלא עבדא
קנה שיכנס לתוכו מחסן ולמחוקין
איסורא האיל ואין נקיב ניכר כי

ודוקא כי חסא כולה ריאה לקמן אכל
נחתה קודם שזא לפניו חיישין
דלמא אי הוה ריאה קמן הוה נקובה
והכי פסק רבי אמי לקמן בשמעתין :

בחיטובא . דאלת שחכמה נמלאת
בזחל החמיטות : **סבר לאכשרה** .
דקאבר כמפונא נקט ומחסון מבפנים

לא שמיא חסרון : **שדרה קמיה דרבי**
יחזק. ולא משום דך קשיא דהא
איכא לשמיא כדשינין לעיל (מו):
לשול מחזין ולרבי שמעון אילטריך

אלא משום דנחתה הריאה לא סמך
לגמריה למימר כמפונא נקט ועל,
דלמא אי הוה ריאה לקמן הוה
נקובה ומדע דמשום דך סיקא דרבי

זיה דהא כי הדר אהדרו קמיה טרפה מהאי טעמא : **נפא רבנן**. לעיל מכשרי רבי יוחנן ורבי אלעזר ור' תינאל : **שורעין מחוזה טעם**
בשורי. שהרי בלחל בריאה לפנייה וריאה שלמה הלך על כרחך דך הקנה נכנסה : **נלמא**. הוה נקובה שרוב האכסון דך הוושט
נכנסן ואי בושט נכנסו וכל אי קובה : **בא חסא**. לריאה ולא ניקבה : **סדר**. ומשום טעמא דכמפונא נקט ועל וניה נמי דרך הסימפון

זא הרי לא כמפוטות נמלאת ועל כרחך ניקבה המפונא וילא **בבשר הריאה** ואמר רב נחמן הוה סמפונא דלענין טרפה : **לחבירו חסר**.
אלל פיעול כשמפולל מחבירו ניקב אלל דופן של חבירו דמין דכר דלעיל קשה הוה דיר"ש בלע"ז עומד ג' כנגדו ואיט כוסה הנקב
ולא מגין עליה אלל ניקב לאחר פיעול כרחוק, בשר הריאה שהוא רך נכנס לנקב ומגין עליו והא לא אמרינן דילמא איניקב לחבריה

דלחוקין רישחא לא מחוקין אי לא איחמוק ענו היכא דליחא לריאה קמן דע"כ חוקה היא ז שרוב האכלנין אין נבלעין אלא דך
הוושט ומחסן לא יתנה בתוך הריאה בלא נקיבה דקין וריאה : **בנחא**. האנלי"ר בלע"ז חלב טהור : **הזרחא דכנחא**. דקין הסובבין
אורו סביב כעגולה : **דלענין לחבירה** . שניקב בלחור זא עבית לחברו שלל ניקב חיטין שכטוין : **שהרי חתכה מחלן ומתנה ומתנה מחלן**

ומיה . נחקך בשר רגלים למעלה מלומח הגידין ולא נכבר העלם כשרה נחתכה למטה במקום נומח הגידין אפי"ע שנמוך מחלן טרפה
דלאמרינן לקמן וכן שניטול נומח הגידין כפ' בהמה המוקשה (לקמן דף ע"ו.) **ואפי"ע** שלל נחתך העלם : **רבנן פרופא** . הך רבנן דלעיל רבי מני
וריש לקיש ורבי שמעון דטרפי למחט שנמלאת בריאה : **בשמעתי** . דמחוקי רישחא מספיקא דחיישין שחל דך הוושט נכנסה החלה ונקובה
כרס או דקין וילתה : כיון דכמפונא רבה אישתכח . מי מטונה ללחורו סמפון אס דך ווסק נכנסה הלך דברים ניכרים על כרחו

דכמפונא נקט ועל דך הקנה וכל כמפוטות הריאה : **הוא ענין מר** . כחמיה כלומר ובי נקובה הכבד טרפה הוה : **אי קופא לגיו** . **האכרשה**
עבד שהיא נקובה כי נחכא בתוך הכבד ותודה שקורין פונג"ה וילא לטוך חלל הבהמה והיא כמפונא נקט וחל"כ ניקב חודה את הכמפון
וילא לכבד וממנו לחוקין **קופא** לכבד לחלל הבהמה ופי"ה לטוך הכבד והיא דך הוושט נכנסה תלה **ונקיבה דבין** וילתה ונכנס פיה
לכבד : **בליעמא** . מחט עבה שאינה יכולה לנקב דך קופא ענה אלל בקמינתא כגון מחטין שלט שמנקדין בשר אשילו דך קופא שלהן :
עובי

עין מן עך פ"ה
ס"ס שפי' כ"ס כלות
גדולות

כסודות (ל)
לעיל מנ:

לעיל מנ: דין נין (סג)

הגות מר"ב
רנשבורג

א' תרי"ה י' ובי נקיב
וחתא אלל אי י' ר"כ י"ס
כאן חסרון טיבד ועין
בל"ש ובי"י ס' מא
וכ"כ פ"ז מה"ש בל"ח
הס פתאל ספ שפ"כ ס'
וה"ש"ס ס' מ' מקיים
לפן סה"ס שלפניו :

עין ס"ס כ"ז ק"ב
ד"ס שרי'

עין פ' ט"ס נכ"ן

רבינו גרשום

דל"זא שמחוקין שוחת
ומחוקין בשוקא דרבנן
שוקא דרבנן סובבין
תפצוין : כדרי כדרי .
כלומר חוננו לריאה
דקיימי כסודים ככריים
על הריאה פניו פניו .
כלומר פ' ככריים קשין
רבינו על הריאה : כח
שבנצות בריאה : בתוך
הריאה נקיב נקיב ועיל
כלמר כרחין ניקבה
ועיל: בחיתוכה דריאה
כלמר הריאה נחתכה
ולא דעה אלא תרופה
משפחה ובאחה תרופה
בנצות : מחסן : והא
רבנן ככריהי כלומר ר'
יוחנן ור' אלעזר ר'ן
דינא ככריהי אבר ר'ן

שדרה לקמיה דרבי יחזק נפחא . לא מפני שקבל לקושיה
כדפרש בקוטרם דלעיל שנינו דלא לריכא אלל לר"ש
אלא משום דלמא אי הוה ריאה קמן הוה מנקבה ופי"ע שרבי אמי
הקשה לעיל קושיא זו לעולא ממחיתין דהריאה שניקבה או שחכמה

קיבל הירוט של עולא ויש ספרים
דברכו לעיל איחביה רבי אחא
לעולא : **דרימא** אי הוה ריאה
קמן הוה מנקבה . לא משום דדרך
הוושט מניקב וחתא דל"כ אמאי

מכשר כמחין כחתיכה דכבדא אלל
כפי למימר דך המפוטות ילא
ונכנס בריאה מחזין : **אי קופא**
לגיו אי קופא לכבד . אין לפרש כשהמחט

מקלחה חין לכבד ומקלחה כחוט אלל
טל בתוך הכבד כשרה בכל עינין
דמפונא נקוט וחתא דל"כ מאי פריך
דמחט שמנאל בלעו ביה הטעות
דעל כרחך החס כשהא בתוך ביה

הכוסות איירי דאי בחלל הגוף היי
קלמא מלד אחד שלא ניקבה אלל עור
אחד כשרה הא ודאי דך הוושט
נקיב וחתא אלל אי קופא לגיו

לד סמפון של כבד קלמא ופיטו טלה
בתוך הכבד וגרלה דווקא גבי כבד
יש חילוק בין קופא לגיו לקופא לכבד
אלל בריאה כשרה בכל עינין דקרוכה
לקנה וכמפונא דריאה יש לה ריוח

ומלל גדול וכן חס נמלאת בתוך
הקורקבן כשר שדך הוושט כח מחט
עם המאלל שהקורקבן תלי בושט :
אלל

לכמה (ל) דר' אמי ימרפה, אמרי ליה והא רבנן מכשרי אמר להן הן הבשורת
שורעים מאיזה טעם הבשירו, אגן מאיזה טעם נבשר דלמא אי הוה ריאה
קמן מניקבה, דעמא דליחא, הא איתא ולא מניקבה, כשרה והאמר רב נחמן
הא סמפונא דריאה דאיניקב טיפה: יהוה לחבירו, אתמר, והאמר רב נחמן
הא הדרו דכנתא דאיניקב להדי חבירה מגין עליה: אמר רב אשי שרפות קא
מרבי להדי איני אומרין בטרפות זו דומה לזו *שוריי דחובה כמאן ומתה

דחתכה כבד אודיה, התיא חסא דאישחב כמפונא רבה דריאה איתיה לקמיה
דרבנן פרופא, לא אמרו בה לא איסור ולא היתר: היתר לא אמרי בה *
כשמעתי, לא אמרי בה *כיון דכמפונא רבה אישתכח אימא
סמפונא נקט וחתא, התיא חסא דאישחב בחתיכה דכבדא סבר כר בריה
דב יוסף למטרפה אמר ליה רב אשי אילו אישתכח בבשרא בה"ג הוה
שריף מר אלא אמר רב אשי חיוניא אי קופא לרבי נקיב ואתאי אי קופא
לגיו *סמפונא נקט וחתא, וה"ל באליתא אבל קמינתא לא שנתא קופא
לגיו לא שנתא קופא לכבד, נקיב נקיב וחתא, ומאי שנתא *מחט שנמצאת

בזה, דהא כי הדר אהדרו קמיה טרפה מהאי טעמא : **נפא רבנן**. לעיל מכשרי רבי יוחנן ורבי אלעזר ור' תינאל : **שורעין מחוזה טעם**
בשורי. שהרי בלחל בריאה לפנייה וריאה שלמה הלך על כרחך דך הקנה נכנסה : **נלמא**. הוה נקובה שרוב האכסון דך הוושט
נכנסן ואי בושט נכנסו וכל אי קובה : **בא חסא**. לריאה ולא ניקבה : **סדר**. ומשום טעמא דכמפונא נקט ועל וניה נמי דרך הסימפון

זא הרי לא כמפוטות נמלאת ועל כרחך ניקבה המפונא וילא **בבשר הריאה** ואמר רב נחמן הוה סמפונא דלענין טרפה : **לחבירו חסר**.
אלל פיעול כשמפולל מחבירו ניקב אלל דופן של חבירו דמין דכר דלעיל קשה הוה דיר"ש בלע"ז עומד ג' כנגדו ואיט כוסה הנקב
ולא מגין עליה אלל ניקב לאחר פיעול כרחוק, בשר הריאה שהוא רך נכנס לנקב ומגין עליו והא לא אמרינן דילמא איניקב לחבריה

דלחוקין רישחא לא מחוקין אי לא איחמוק ענו היכא דליחא לריאה קמן דע"כ חוקה היא ז שרוב האכלנין אין נבלעין אלא דך
הוושט ומחסן לא יתנה בתוך הריאה בלא נקיבה דקין וריאה : **בנחא**. האנלי"ר בלע"ז חלב טהור : **הזרחא דכנחא**. דקין הסובבין
אורו סביב כעגולה : **דלענין לחבירה** . שניקב בלחור זא עבית לחברו שלל ניקב חיטין שכטוין : **שהרי חתכה מחלן ומתנה ומתנה מחלן**

ומיה . נחקך בשר רגלים למעלה מלומח הגידין ולא נכבר העלם כשרה נחתכה למטה במקום נומח הגידין אפי"ע שנמוך מחלן טרפה
דלאמרינן לקמן וכן שניטול נומח הגידין כפ' בהמה המוקשה (לקמן דף ע"ו.) **ואפי"ע** שלל נחתך העלם : **רבנן פרופא** . הך רבנן דלעיל רבי מני
וריש לקיש ורבי שמעון דטרפי למחט שנמלאת בריאה : **בשמעתי** . דמחוקי רישחא מספיקא דחיישין שחל דך הוושט נכנסה החלה ונקובה

כרס או דקין וילתה : כיון דכמפונא רבה אישתכח . מי מטונה ללחורו סמפון אס דך ווסק נכנסה הלך דברים ניכרים על כרחו
דכמפונא נקט ועל דך הקנה וכל כמפוטות הריאה : **הוא ענין מר** . כחמיה כלומר ובי נקובה הכבד טרפה הוה : **אי קופא לגיו** . **האכרשה**
עבד שהיא נקובה כי נחכא בתוך הכבד ותודה שקורין פונג"ה וילא לטוך חלל הבהמה והיא כמפונא נקט וחל"כ ניקב חודה את הכמפון

וילא לכבד וממנו לחוקין **קופא** לכבד לחלל הבהמה ופי"ה לטוך הכבד והיא דך הוושט נכנסה תלה **ונקיבה דבין** וילתה ונכנס פיה
לכבד : **בליעמא** . מחט עבה שאינה יכולה לנקב דך קופא ענה אלל בקמינתא כגון מחטין שלט שמנקדין בשר אשילו דך קופא שלהן :
עובי

זא חסן (הבשור) כלומר שרוא הריאה כלה ודאי שלא ניקבה כרחי וזא ניקבה כשרה ולא ניקבה כרחי : והא אמר
רב נחמן וחי סמפונא דריאה דאם ניקבה טרפה אל"כ ולא ניקבה כרחי כי איחור דרב נחמן לחבירה איחור כלומר סמפון לחברו אלא סמפון גירא
איניקב וריאה פתח כשרה דחיסרון מבפנים לא שפיר חיסרון . והא אמר רבי יוסף בר מנשיה ותיא דכנתא דאיניקב לחברו כשרה כלומר וחסא
דכנתא דחוקין שבהדרא דכנתא דתיקב דוד כדתיקב כשרה דאשרתין תברו מוחב וכן נמי סמפונא דאיניקב לחבירה כשרה איתיה לקמיה דרבנן פרופא
ל"כ מ"ב פ"ד שפ"ח ור' שמואל בן אליקים : בחיתוכה דכבדא כלמר בחיתוכה כבד : א"ל ר' אשי בבישרא נמי קא שריף מר כלומר אי אישתכח בבישרא נמי קא שריף מר בחיתוכה
אלא אבר רב אש חיונין אי קושיה לנא כ"י קושיה זא אחריה על מחט כלומר

עין מן עך פ"ה
ס"ס שפי' כ"ס כלות
גדולות

כסודות (ל)
לעיל מנ:

לעיל מנ: דין נין (סג)

הגות מר"ב
רנשבורג

א' תרי"ה י' ובי נקיב
וחתא אלל אי י' ר"כ י"ס
כאן חסרון טיבד ועין
בל"ש ובי"י ס' מא
וכ"כ פ"ז מה"ש בל"ח
הס פתאל ספ שפ"כ ס'
וה"ש"ס ס' מ' מקיים
לפן סה"ס שלפניו :

עין ס"ס כ"ז ק"ב
ד"ס שרי'

עין פ' ט"ס נכ"ן

רבינו גרשום

דל"זא שמחוקין שוחת
ומחוקין בשוקא דרבנן
שוקא דרבנן סובבין
תפצוין : כדרי כדרי .
כלומר חוננו לריאה
דקיימי כסודים ככריים
על הריאה פניו פניו .
כלומר פ' ככריים קשין
רבינו על הריאה : כח
שבנצות בריאה : בתוך
הריאה נקיב נקיב ועיל
כלמר כרחין ניקבה
ועיל: בחיתוכה דריאה
כלמר הריאה נחתכה
ולא דעה אלא תרופה
משפחה ובאחה תרופה
בנצות : מחסן : והא
רבנן ככריהי כלומר ר'
יוחנן ור' אלעזר ר'ן
דינא ככריהי אבר ר'ן